

Parlamentul României
Senat

PREȘEDINTE

București 5/8 2004
Nr. 2612

Domnului senator

ARISTIDE ROIBU

**Președintele Comisiei juridice, de numiri, disciplină,
imunități și validări**

În temeiul prevederilor art.67 și ale art.100 din Regulamentul Senatului, republicat, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din 4 octombrie 2004, plenul Senatului a hotărât trimiterea spre reexaminare în vederea întocmirii unui **raport suplimentar comun** împreună cu Comisia pentru cultură, artă și mijloace de informare în masă a *proiectului de lege privind stabilirea unor măsuri pentru realizarea Catedralei Mântuirii Neamului.*

În acest sens vă anexăm extras din stenograma ședinței Senatului din data de 4 octombrie 2004.

p.PREȘEDINTELE SENATULUI

Marin Dinu

Parlamentul României
Senat

PREȘEDINTE

București 5.11.2004
Nr. 612

Domnului senator

ADRIAN PĂUNESCU
Președintele Comisiei pentru cultură, artă și mijloace
de informare în masă

În temeiul prevederilor art.67 și ale art.100 din Regulamentul Senatului, republicat, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din 4 octombrie 2004, plenul Senatului a hotărât trimiterea spre reexaminare în vederea întocmirii unui **raport suplimentar comun** împreună cu Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări a *proiectului de lege privind stabilirea unor măsuri pentru realizarea Catedralei Mântuirii Neamului.*

În acest sens vă anexăm extras din stenograma ședinței Senatului din data de 4 octombrie 2004.

p.PREȘEDINTELE SENATULUI

Marin Dinu

Memorialele Comisiei de Cercetare
din 4 oct. 2004

= EXTRAS =

7/9

Vă consult dacă sunt intervenții la dezbateri generale. Constat că nu sunt. Supun votului dumneavoastră proiectul comisiei sesizate în fond, împreună cu proiectul de lege în ansamblul său.

Vă rog să votați.

Cu 107 voturi pentru și un vot împotriva, proiectul de Lege pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Federal Austriac privind schimbul reciproc de date în domeniul controlului migrației și în problemele de azil, semnat la București, la 24 iunie 2004, a fost adoptat.

Vă mulțumesc.

*

Trecem la următorul punct pe ordinea de zi: proiectul de Lege privind stabilirea unor măsuri pentru realizarea Catedralei Mântuirii Neamului.

Invit pe domnul ministru Răzvan Theodorescu, să prezinte punctul de vedere al Guvernului.

Domnul Răzvan Theodorescu – ministrul culturii și cultelor:

Doamnelor și domnilor senatori,

Cum știți, acesta a fost un subiect destul de mult dezbătut. Guvernul aduce în fața dumneavoastră un proiect de lege care încearcă să concilieze toate interesele, în sensul păstrării monumentului construit în 1963 - care, precizez, nu a fost niciodată declassat, așa cum a apărut, eronat, în presă – și construirea, pe un spațiu din spate, spre Circa

financiară din strada Cuțitul de Argint, a unui spațiu de mai mult de un hectar, care va găzdui această catedrală, și se transmite cu titlu gratuit în proprietatea Patriarhiei Române, acest mic spațiu, care, practic, nu e din parc, este de acces în parc, mai mult pentru utilități și alte lucruri de acest tip. Practic, parcul nu este, în nici un fel, atins. Restul terenului, până la concurența suprafeței de 52.704 m.p., adică vreo 38.000 m.p. rămân parc și monument, așa cum este și acum în lista monumentelor istorice.

Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări a întocmit raportul și vă rog să fiți de acord și cu concluziile colegilor noștri senatori, și cu Guvernul.

Mulțumesc.

Domnul Marin Dinu:

Mulțumesc domnului ministru.

Îl rog pe domnul senator Aron Belășcu să prezinte raportul Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări.

Domnul Aron Belășcu:

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Vreau să fac de la început precizarea că prezint acest raport în calitate de vicepreședinte al Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări.

Acest lucru nu înseamnă că sunt obligat să fiu de acord cu raportul. Fac precizarea că reprezentanții P.R.M. au votat împotriva.

În ședința din 29 septembrie 2004, Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări a luat în dezbateră proiectul de lege și a hotărât, cu majoritate de voturi, să adopte raport de admitere, fără amendamente.

Patriarhia Română a susținut ideea construirii în capitala țării a Catedralei Mântuirii Neamului, care constituie un simbol al celor de peste 2000 de ani ai mărturisirii credinței ortodoxe pe pământul românesc.

În vederea realizării Catedralei Mântuirii Neamului, Patriarhia Română a solicitat sprijinul Guvernului pentru promovarea unui proiect de lege având ca obiect realizarea acestuia în Parcul Carol, din municipiul București, pentru ca forța juridică a actului și posibilitatea dezbaterii lui în Parlamentul României să creeze premisele eliminării oricăror discuții ulterioare, cu privire la această decizie.

În acest scop, pe baza Hotărârii Guvernului nr.468/2003 și a Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr.37 din 18.03.2004,

Biroul de carte funciară al Judecătoria sectorului 4 București a admis cererile formulate de Patriarhia Română cu privire la terenul în cauză, respectiv 52.700 metri pătrați, situat în municipiul București, Calea Șerban Vodă, Parcul Carol, sectorul 4 și a dispus înscrierea în cartea funciară a dreptului de proprietate publică a statului și a dreptului de administrare a Patriarhiei Române, pe durata existenței construcției Catedralei Mântuirii Neamului.

Prin proiectul de lege se propun următoarele:

Terenul identificat, în suprafață de 13.814 mp, strict necesar pentru realizarea Catedralei Mântuirii Neamului, să fie trecut din domeniul public al statului în domeniul privat al statului și transmis, cu titlu gratuit, în proprietatea Patriarhiei Române. Acest teren va fi destinat exclusiv construcției Catedralei Mântuirii Neamului.

Restul terenului, până la concurența suprafeței de 52.704,3 metri pătrați, reprezentând Parcul Carol, să-și păstreze actuala destinație de parc public.

Se transmite Patriarhiei Române dreptul de folosință gratuită căreia să-i revină obligația de a-l întreține în mod corespunzător.

La dezbateri au participat reprezentanții Ministerului Culturii și Cultelor care au susținut proiectul de lege trimis de Guvernu.

În consecință, supunem spre dezbatere și adoptare plenului Senatului raportul de admitere, împreună cu proiectul de lege.

În raport cu obiectul de reglementare, proiectul de lege face parte din categoria legilor organice și urmează să fie adoptat potrivit prevederilor art.78 alin.1 din Constituția României, republicată în 2003.

Vă mulțumesc.

Domnul Marin Dinu:

Vă mulțumesc.

Vă consult dacă sunt intervenții la dezbateri generale.

Domnul senator Lupoi.

Domnul Mihail Lupoi:

Mulțumesc, domnule președinte.

Sunt, în sfârșit, fericit că am ocazia, în fața colegilor, să iau cuvântul nu numai ca membru al PRM sau al Comisiei pentru politică externă, în sfârșit, ca ceea ce mă caracterizează în curriculum vitae, ca arhitect.

În ziarul „Ziua” de astăzi apare acest articol care spune că arhitecții nu vor catedrală în Parcul Carol. Și iată ce spune comunicatul Ordinului arhitecților, cel mai calificat organism în domeniul de arhitectură și sistematizare, și nu avem nici un motiv să-i contestăm autoritatea.

Potrivit unui comunicat de presă remis redacției, Ordinul arhitecților din România s-a pronunțat pentru conservarea Parcului Carol în integralitatea sa, ca monument istoric protejat de lege și

confirmat prin ordinul privind aprobarea listei monumentelor istorice, publicat în Monitorul Oficial nr.646 din 12 iulie 2004.

Informația conform căreia Ordinul arhitecților în România a studiat avansat noua delimitare a amplasamentului este inexactă și contrară deciziilor luate de Consiliul Național al Ordinului ce contravine opiniei profesionale a breselei arhitecților.

Deci, concluzia este, cum spune și comunicatul, că întreaga operațiune, inclusiv atribuirea terenurilor, determinând încălcarea legislației și a reglementărilor în vigoare, este împotriva bunului simț. Și aici începe, dacă studiem documentele pe care le-am avut cu toții la casetă, prima mare minune, adică, noi, suntem, de fapt, puși în fața unui fapt împlinit. Acest teren a fost deja atribuit de către Consiliul Popular. Și acum se vine cu o lege care să atribuie aceleași teren. Chiar și avizul Consiliului Legislativ sesizează această aberație.

În al doilea rând, în cadrul aceluiași proiect de lege se cere, pe de o parte, atribuirea terenului și, pe de altă parte, se și stabilește destinația și amplasarea acestei catedrale. Lucru ieșit din comun, din ceea ce știu eu până acum.

Nu aș vrea să fie interpretată, în mod electoral, luarea mea de poziție. Este un subiect deosebit de important, fiind bine cunoscut pentru toată lumea atât societatea civilă, cât și politicienilor

importanța subiectului, sensibilitatea populației la acest subiect și nu aș dori să folosim în scop electoral luările noastre de cuvânt.

De aceea, profesional, vă spun, iau cuvântul ca arhitect. Cred că un subiect de o asemenea importanță cere o matură chibzuire și, în primul rând, consultarea profesioniștilor. Repet, a profesioniștilor și mai puțin a oamenilor politici.

Deci, consultarea Ordinului arhitecților, chiar și al Academiei Române, dacă este cazul.

În concluzie, în numele Grupului P.R.M., cu aprobarea Grupului P.R.M., cer retrimiteră la comisie pentru studiul aprofundat și pentru acest studiu cred că este cazul să ne adresăm instituțiilor specializate, eventual Institutului de Arhitectură din București și numai pe baza unui asemenea studiu ne putem pronunța.

Restul, dacă nu se procedează așa, nu este decât un mesaj electoral și este păcat că un subiect plin de încărcătură spirituală este folosit ca argument electoral.

Deci, repet, propunem retrimiteră la comisie a acestui proiect de lege pentru completare și aprofundare.

Vă mulțumesc.

Domnul Marin Dinu:

Vă mulțumesc, domnule senator.

Doamna senator Maria Petre.

Doamna Maria Petre:

Vă mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Doamnelor și domnilor colegi,

Sunt absolut bucuroasă de faptul că a vorbit înaintea mea un coleg care, dincolo de calitatea politică și de mandatul actual pe care îl exercită, are profesia de arhitect pentru că, la rândul nostru, am făcut demersurile necesare, din momentul în care am fost în posesia ordinii de zi și a raportului pe care colegii din Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări l-au întocmit, am făcut demersurile necesare către Ordinul arhitecților din România și am constatat, din păcate, că avem o expunere de motive în care, cel puțin această informație, și vă voi argumenta că mai sunt și altele, cel puțin această informație, cum că acest proiect de lege a fost elaborat pe baza unor eventuale studii de amplasament elaborate de Ordinul arhitecților din România, este nici mai mult nici mai puțin decât falsă pentru că, deja, în acest moment, Ordinul arhitecților din România a dat publicității un comunicat care contrazice total acest lucru.

A doua informație de care cred că avem cu toții nevoie este aceea care ține de faptul că în acest moment se invocă eventuala înscriere la Cartea funciară a dreptului Patriarhiei de a administra, deși, știm că la Cartea funciară nu dreptul de administrare, se oficializează pe baza unei hotărâri a Consiliului General al

Municipiului București, despre care am luat toate informațiile necesare înainte de ședința noastră de plen, această hotărâre a fost suspendată urmare atacului la contencios și se află pe rol într-o anumită fază de judecată, în acest moment.

Deci, iată un al doilea motiv pentru care vă voi formula la rândul meu o cerere.

Al treilea motiv pe care, dincolo de fondul problemei, cred că-l datorm cu toții acestei profesii extraordinare, care este profesia de arhitect, ar fi acela, deloc neimportant, cum că astăzi este ziua mondială a arhitecturii.

În calitate noastră de senatori ai României, cred că datorăm acestei profesii, măcar această doză de respect.

Există, stimați colegi, un studiu care a fost elaborat de Institutul de arhitectură și urbanism „Ion Mincu”, de Centrul de cercetare proiectare expertiză și consulting al acestui institut de arhitectură și care cred că putea să fie în avut în vedere nu neapărat de minister sau și de minister, în egală măsură, cu colegii noștri din Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, dacă ar fi consultat specialiștii și acest studiu ne dă tuturor posibilitățile de amplasare a Catedralei Mântuirii Neamului și a Mausoleului în Parcul Carol din București.

Este un material pe care cred că ar fi trebuit să-l avem cu toții înainte de a lua o decizie pe acest subiect, extrem de important pentru toată lumea.

Nu cred că cineva are vreun dubiu cu privire la faptul că un coleg sau un alt coleg nu ar fi de acord cu construirea Catedralei. Problema este construirea pe amplasamentul care ni se propune, și nu problema de fond.

Ca urmare, v-aș ruga, vă fac și eu propunerea de a retrimite proiectul de lege la Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări unde să fie invitați Ordinul Arhitecților și toate părțile care ne-ar putea furniza informațiile necesare, în așa fel încât decizia noastră să fie în cunoștință de cauză, și nu nefondată, așa cum pare a fi propusă în acest.

Vă mulțumesc foarte mult.

Domnul Marin Dinu:

Domnul senator Antonie Iorgovan, urmează domnul senator Petre Roman.

Domnul Antonie Iorgovan:

Domnule președinte,

Onorat Senat,

Personal, sunt un pic surprins de iureșul, că este un adevărat iureș, de a se bloca acest act normativ și de a se trimite la Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, lăsându-se să

se înțelege, de altfel s-a și spus expres, că această Comisie juridică, de data aceasta, a fost un pic corigentă la capitolul documentare.

Mi-aș îngădui să rețin atenția distinsei noastre colege și distinsului nostru coleg că acest proiect a fost pe rolul plenului Senatului și la intervenția celui care are cinstea să vi se adreseze și în aceste momente el a fost trimis la Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, tocmai pentru a face un plus de analiză.

Personal, m-am întrebat atunci și mi-am clarificat, împreună cu ceilalți colegi din comisie, dacă formula din art.2 „transmiterea în folosință gratuită” intră în consonanță cu principiul constituțional. Și am avut o discuție, pot să fac această dezvăluire, nu numai cu experții noștri din Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului, ba, m-am dus, personal, și am discutat și cu colegii de la Camera Deputaților, inclusiv cu președintele Camerei care, dați-mi voie să spun, este un strălucit jurist.

Și am ajuns la concluzia, după meditații între noi, atât ne-a dus pe noi mintea, mai mult nu ne poate duce, că formularea din proiectul inițial este cea potrivită. Și acum, dacă îmi este îngăduit, am să dau numai câteva explicații.

În Constituție, în 1991, atunci când am vorbit despre regimul juridic al proprietății publice, am gândit noi atunci, în acel moment, că proprietatea publică, un bun proprietate publică, adică un teren, stradă, autostradă, parcuri, tot ce înseamnă proprietate publică este suficient să spunem că este dat în administrare. Cui îl dăm în administrare? Și am spus noi: regiilor autonome, că de aceea sunt regii autonome, și instituțiilor publice. Apoi, am mai spus că bunul proprietate publică poate fi închiriat sau concesionat. Cine închiriază, cine concesionează? Se subînțelege. Nu cei care administreză.

Deci, nu regia autonomă închiriază, nu regia autonomă concesionează, nu instituția publică are calitatea de concesionar. Deci, alții, adică subiecte de drept privat, cum se spune la facultatea de drept.

Acesta a fost regimul juridic în 1991 și am mășăluit cu acest regim juridic până la revizuirea Constituției. La revizuirea Constituției, toți am ajuns la concluzia că nu este suficient. Nu este suficient să vorbim numai despre administrare, nu este suficient să vorbim numai despre concesiune și despre închiriere. Că există o categorie de subiecte de drept, aceste subiecte care sunt de sorginte socială, deci care rezolvă probleme de interes public, dar care nu sunt instituții publice și care trebuie să fie sprijinite chiar de un text de Constituție în ceea ce privește implicarea lor, inclusiv prin

punerea în valoare a bunurilor proprietate publică. Și a apărut această teză, foarte deșteaptă, de altfel, și chiar sunt gelos, dacă pot să mă exprim așa, pe cei care au avut această idee. Nu am avut-o noi în 1991, nici unul dintre cei din 1991, nu am avut-o acum în 2003. Nu mai știu cine a avut-o la comisie, dar este o teză foarte interesantă și care rezolvă atâtea probleme, dovadă o problemă care se rezolvă. Și anume, spune textul Constituției în plus: „bunurile proprietate publică pot fi date în folosință gratuită”... Cui? ”Persoanelor de utilitate publică”.

Ce înțelegem noi prin utilitate publică?

Păi, utilitate publică înseamnă, în formularea tradițională, perioada interbelică, școala de drept, stabilimentele de utilitate publică, adică ceea ce nu este nici privat, nu e comerciant, nu este nici instituție publică, dar este acea structură care fie prin lege, în mod expres, fie în baza legii o autoritate a administrației, abilitază acea structură ca să presteze anumite servicii ca și cum ar fi o instituție publică, adică o universitate privată, o fundație căreia i se recunoaște acest statut prin hotărâre de guvern sau prin lege.

Noi acum, de fapt, venim să reglementăm exact această chestiune.

Aș putea spune că nici nu era nevoie de lege pentru că dreptul comun, în materie de fundații, cu ordonanța cunoscută din vremea guvernării Stoica, care abrogă Legea nr.21/24 din perioada interbelică spune spre deosebire de legea din perioada interbelică că utilitatea publică o acordă Guvernul.

Noi am mers mai departe, și este bine că s-a mers mai departe! De ce s-a mers mai departe? Pentru că lipsește o lege la ora actuală, lipsește și această lege. În Constituție, acolo unde vorbim noi despre legile organice, este răbojul principal legilor organice, art. 73, unde va este menționat și regimul general al Cultelor.

Nu am reușit să adoptăm noi, Parlamentul României, din motive care nu au relevanță pentru că dacă proiectul de lege respectiv ar fi fost promovat și ar fi fost lege care să producă efecte ca orice lege, mi-aș îngădui să rețin atenția, că nu mai era nevoie de această lege. Chiar nu mai era nevoie pentru că în acest proiect de lege, cultele care funcționează și se nominalizează, aceste culte sunt calificate la fel ca și partidele politice, persoane de drept public și dacă sunt persoane de drept public, este de la sine înțeles că utilitatea publică este acoperită, ca nu cumva să fie o discuție mâine-poimâine că nu este o lege a Cultelor, că nu este o hotărâre de guvern prin care, Patriarhiei Române și deci, Bisericii Naționale a poporului român, să i se recunoască, fie și numai calitatea de utilitate publică, în mod corect. Deci, din punctul de vedere al consonanței cu legea fundamentală a țării, acest proiect

de lege spune în art.1: “se trece din proprietate publică suprafața de... și se transmite cu titlu gratuit, trecându-se din proprietatea publică în proprietatea privată... și se transmite cu titlu gratuit” și alin.2, de fapt art.2 rezolvă această problemă de subtilitate juridică. Legiuitorul spune: “Se transmite în folosință gratuită.” Ce spune subtextul ? Subtextul spune, lasă să se înțeleagă că o dată ce intră în vigoare acest act normativ, această lege, Biserica, Patriarhia Bisericii Ortodoxe Române dobândește, în mod implicit, calitatea de subiect de utilitate publică, ca atare, o nouă analiză la Comisia juridică pentru numiri, disciplină, imunități și validări este lipsită de obiect, alta este problema de fapt, alta este problema! Dacă e bine acolo sau nu? Dacă toți arhitecții din România sunt de acord sau nu? Haideti să convenim că Parlamentul României este suveran, pentru că ceea ce se spune aici în expunerea de motive nu este un fals, doamna senator Maria Petre, este o realitate, toți arhitecții, mă rog, o parte dintre ei, toți, sub semnătură au făcut în mod real această analiză tehnică și au avizat, din punctul lor de vedere al științei lor de carte. Că unii nu sunt de acord, că alții sunt de acord are mai puțină relevanță, noi până la urmă suntem ținuți să adoptăm o lege prin care să nu încalcăm legea fundamentală a țării, iar noi, Comisia juridică pentru numiri, disciplină, imunități și validări, prin profesionalismul nostru confirmăm că acest lucru nu se întâmplă.

Domnul Marin Dinu :

Mulțumesc domnului senator Antonie Iorgovan.

Are cuvântul domnul senator Petre Roman. Se pregătește domnul senator Iuliu Păcurariu .

Domnul Petre Roman :

Mulțumesc, domnule președinte!

Am votat în favoarea acestei legi la Comisia juridică pentru numiri, disciplină, imunități și validări. De ce ? Pentru că Comisia juridică pentru numiri, disciplină, imunități și validări era chemată să judece temeiul juridic al proiectului de lege, nu mai reiau demonstrația făcută de colegul senator Antonie Iorgovan adineaori, dar este exactă!

Comisia juridică pentru numiri, disciplină, imunități și validări pronunțându-se în ceea ce privește temeiul juridic are dreptate. Acest proiect de lege este conform Constituției României și reprezintă o voință a actualului Guvern în această direcție.

Pe de altă parte, evident că nu pot și nu am fost în situația să închid ochii la problema de fond, care este problema, să spunem - oricum am lua-o - e tot de ordin politic și anume dacă amplasamentul este cel potrivit.

Ce informație ni s-a adus la Comisia juridică pentru numiri, disciplină, imunități și validări și anume amplasamentul propus inițial, adică înlăturarea monumentului eroilor, Panteonul și deschiderea unei cu totul alte perspective este înlăturată de acest proiect de lege. Această variantă este înlăturată de acest proiect de lege. Nu se mai vorbește despre așa ceva. Documentul la care facem referire, cel foarte interesant de-altminteri, al Institutului de arhitectură critică

amplasarea Catedralei în locul Panteonului, această variantă este înlăturată.

Din acest motiv am considerat că, în conformitate cu conștiința mea, pot vota acest proiect! Totuși, colegii își amintesc faptul că, noi, cu o săptămână înainte de această dezbateră, așa cum se întâmplă de obicei în Comisia juridică pentru numiri, disciplină, imunități și validări, am ascultat părțile pentru ca să ne putem face o părere și în ceea ce privește calitatea amplasamentului. Acest lucru nu s-a întâmplat! Au fost de față numai reprezentanții Ministerului Culturii și Culetlor.

Eu spun la ora actuală că există o serie de documente, care în ceea ce ne privește, noi nu am avut cunoștință de ele, de exemplu am constatat cu interes faptul că în documentele de la începutul Secolului al XIX-lea, 1820 și ceva, o bună parte din Parcul Carol, privit dinspre Panteon către lac în jos, din partea dreaptă a Parcului Carol era proprietatea Mitropoliei. Este o realitate pe care o puteți vedea în acest document.

Sunt deci, o serie de informații care sunt, fără îndoială interesante! Eu cred că Comisia juridică pentru numiri, disciplină, imunități și validări și-a spus cuvântul, iar în ceea ce privește chestiunea de amplasament, adică oportunitatea din punctul de vedere, să spunem al unității arhitectonice, a unității spirituale a Parcului Carol, poate că este cazul să se mai pronunțe cei în măsură să o facă mai mult decât noi, chiar dacă, repet în cele din urmă este o decizie politică.

Deci, dacă ar fi cineva să se pronunțe acum pe baza unor noi informații care nouă nu ne-au parvenit, mai degrabă cred că ar fi Comisia pentru cultură, culte, artă și mijloace de informare în masă că are direct în obiectul său de activitate această chestiune.

Eu cred că, în ceea ce privește Comisia juridică pentru numiri, disciplină, imunități și validări am procedat corect, temeiul juridic este corect, ni s-a spus și, într-adevăr, din planul pe care l-am văzut și pe care-l aveți cu toții la dispoziție, a fost înlăturată orice fel de imixtiune cu Panteonul și tot ce este mai jos de Panteon către lac, amplasamentul nou este exact în partea cealaltă către Cuțitul de argint și acesta este motivul pentru care am considerat că, în orice caz în ceea ce mă privește, pot da votul în favoarea construirii Catedralei Mântuirii Neamului despre care, mă rog, toți afirmăm că este bine să fie construită, și eu am spus lucrul acesta încă din ianuarie 1990, și este consemnat.

Nu puteam sub nici o formă să votez acum împotriva. S-au înlăturat niște obiecțiuni, suntem în fața a noi informații care ne-au parvenit. Poate că o dezbatere la Comisia pentru cultură, culte, artă și mijloace de informare în masă ar fi utilă, nu neg acest lucru, dar temeiul juridic nu poate fi atacat, el este corect.

Domnul Marin Dinu :

Mulțumesc, domnule senator Petre Roman.

Are cuvântul domnul senator Iuliu Păcurariu. Se pregătește domnul senator Mihail Ungheanu.

Domnul Iuliu Păcurariu :

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Vreau să pun o întrebare și anume : dacă acest act normativ asigură construcția catedralei în poziția despre care s-a discutat?

Pe baza legislației în vigoare, certificatul de urbanism care trebuie să se încadreze în planul de urbanism zonal, certificatul de construcție, eliberarea lor este de competența exclusivă a Primăriei. Nu putem să nu ne amintim că până la urmă Guvernul a înaintat un alt act normativ de a transfera Bisericii Ortodoxe, Mitropoliei 50.000 m², nu putem să nu ne amintim că retrăgerea acestui proiect a fost ca urmare a reacției negative a opiniei publice, cu impact asupra alegerilor locale, că acest act normativ face parte din războiul PSD – Traian Băsescu, câștigat, din nefericire pentru dumneavoastră colegii din PSD, și vreau să întreb în acest moment ce rost are în clipa de față, care este utilitatea acestui act normativ? Practic, noi nu mai respectăm funcționarea instituțională din statul român?

În mod normal trebuia găsit un amplasament, primăria și comunitatea locală să-și dea acordul, dacă era domeniu public, inițiativa, trecerea acestui teren din domeniul public în domeniul privat, ca să treacă în administrarea Patriarhiei trebuia să plece de la nivelul Consiliului Local. Aceasta este legea în România! Degeaba trec în acest moment acest teren în proprietatea Mitropoliei pentru că Primăria poate să refuze eliberarea certificatului de urbanism pe această zonă.

Asta este întrebarea care mă face...

Până la urmă, continuăm aceeași încrâncenare în tratarea acestui subiect care nu este deloc folositoare situației noastre.

Domnul Marin Dinu :

Mulțumesc, domnului senator.

Are cuvântul domnul senator Mihai Ungheanu. Se pregătește domnul Ion Solcanu.

Domnul Mihai Ungheanu :

Domnilor colegi,

Problema noastră este că trebuie să știm ce votăm.

Această lege, de fapt, ne cere printr-un singur vot, încă un vot pentru altă lege. În mod normal se poate da o lege pentru trecerea unei suprafețe de pământ într-o anumită proprietate și atât. Proprietarul face ce vrea cu acest pământ, îl destină oricărui scop vrea și noi nu discutăm hotărârea de la Comisia juridică pentru numiri, disciplină, imunități și validări numai că în lege există un alin.2 care trebuia să fie o lege separată.

Deci, dacă vrem să implicăm Parlamentul în această dispută și să acoperim cu Parlamentul alegerea acestui loc pentru Catedrală trebuia o altă lege și o altă dezbatere.

Acesta este un act viclean care ne cere nouă ca prin votul privind suprafața de pământ, să votăm în același timp și această decizie asupra căreia există foarte multe controverse, or, în mod normal, noi trebuie să renunțăm la acest alineat doi. Este, într-adevăr, necesar să se întoarcă înapoi în discuție la Comisia pentru cultură, culte, artă și

mijloace de informare în masă unde nu s-a invitat Ordinul arhitecților și nu s-a făcut nici o discuție pe această temă în mod aprofundat.

Eu am fost prezent la Opera Română la o discuție la care au fost reprezentanții Bisericii Ortodoxe Române, Ministerul Culturii și Cultelor, ministrul este aici de față și arhitecții și unul din lucrurile surprinzătoare a fost că arhitecții prezenți acolo, care erau autorii proiectului spuneau că locul nu este indicat pentru această catedrală.

Revin la problema noastră legislativă : de ce ni se cere să luăm o decizie noi, aici, pentru o opțiune, pentru o decizie legată de amplasare, când noi trebuie să votăm doar un singur lucru, să votăm trecerea, schimbarea proprietății și proprietarul stabilește singur ce are de făcut acolo.

Deci, încă o dată, este foarte ciudat alcătuită, alin. 2 nu are ce căuta în această lege. Trebuie făcută una separat, facem o mare dezbatere, să vină aici nu numai Ministerul Culturii și Cultelor, care reprezintă și cultele, să vină și Biserica Ortodoxă Română, să ne convingă dacă vrea ca noi să participăm la decizie, că acolo și numai acolo trebuie făcută.

Deci, sunt două lucruri complet diferite care se amestecă mereu: Comisia juridică pentru numiri, disciplină, imunități și validări și-a făcut datoria, dar acest alin. 2 pct.2 nu este rezolvat! Părerea mea este că este alcătuită viclean, că aici ar fi trebuit să reacționeze Comisia juridică pentru numiri, disciplină, imunități și validări să despartă cele două cauze și noi să votăm numai chestiunea

cu suprafața și să nu ne oprim și să votăm în același timp și alineatul 2. Pentru că ni se cere printr-un vot două voturi. Nu este corect. Nu se procedează corect cu Parlamentul României. Și vreau să vă mai spun încă ceva că, în expunerea de motive, de fapt, se dezvăluie foarte clar cauza: vrem ca forța juridică a actului pe care noi l-am vota, eventual, să creeze premisele eliminării oricăror discuții ulterioare cu privire la decizia amplasării. Or, noi nu suntem mantaua de vreme rea a altora care decid și vor să se acopere cu parlamentul. Părerea mea este că trebuie să se întoarcă la Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări și la Comisia pentru cultură, artă, culte și mijloace de informare în masă, să fie consultat Ordinul arhitecților și să nu fim tratați ca niște inși care nu știu ce votează. Eu vreau să votez ca această suprafață să treacă la Patriarhie, Patriarhia să hotărască ce face cu acest pământ. Dar nu să mi se ceară ca prin același vot să votăm și o decizie care nici măcar nu știm dacă e a noastră în întregime.

Domnul Marin Dinu:

Mulțumesc, domnule senator. Are cuvântul domnul senator Ion Solcanu.

Domnul Ion Solcanu:

Stimați colegi, eu plec de la premisa. care cred că este absolut corectă, și anume aceea că absolut toți colegii care au vorbit aici sunt de bună credință, în sensul că se dorește ca această Catedrală a Neamului să fie construită – rămâne să vedem unde și cum – dar sunt îngrijorați dacă această voință se face cu respectarea tuturor normelor din statul român. Aceasta este problema. În bună parte, distinsul senator Petre Roman a

abordat și niște chestiuni de istorie care sunt absolut corecte, dar și câteva de actualitate în legătură cu amplasarea Catedralei care urmează să fie construită. Plecând de la această premisă, și anume că absolut toți care au vorbit sunt de bună credință, dar făcându-se și anumite confuzii, și anume, nu se poate ridica această catedrală fără să aibă avizul, să spunem municipalității, fără să, existe un plan de urbanism general, fără să existe un plan urbanist de detaliu care presupune, până la urmă, și amplasarea exactă, deci la metru, a construcției respective. Legea a mers la Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări pentru că, chestiune de fond este de natură juridică. Și anume, trecerea din proprietatea publică a statului în proprietatea privată a statului a unei suprafețe de teren pe care urmează să se pună problema construirii Catedralei Neamului. Nu hotărâm noi, prin lege...

Domnul Mihai Ungheanu (*de la masa prezidiului*):

Ba da.

Domnul Ion Solcanu:

...exact... Dați-mi voie, eu nu v-am întrerupt. Nu urmează ca noi, aici, să hotărâm acest lucru. Și atunci, înțelegând foarte bine preocuparea colegilor și pentru că este nevoie de acordul tuturor colegilor ca să trecem legea, pentru că nu e o lege oarecare...

(Din sală): E organică...

Domnul Ion Solcanu:

Nu faptul că e organică, pentru că am avut zeci de legi organice, domnule senator Pop. Este vorba de o lege cu totul deosebită, că e vorba de Catedrala Neamului. Și de aceea, măcar sufletește, spiritualicește, e

bine să avem, acordul tuturor grupurilor parlamentare – și a PRM-ului, și a PD-ului pentru că nu confund aici lucrul, faptul că PD-ul este reprezentat de domnul Băsescu. Nici vorbă! Eu îi cred de foarte bună credință, cum este și domnul Băsescu până la urmă...

(Din sală, din partea PD-ului): E primarul Capitalei...

Domnul Ion Solcanu:

Sigur că da. E primarul Capitalei, să-i dea Dumnezeu sănătate, să nu vrea să fie președinte al României. *(Discuții, comentarii în sală)* Dar problema e alta. Și atunci, stimați colegi, domnule președinte, eu cred că sugestia care a venit aici și anume de a avea un aviz și din partea Comisiei pentru cultură, artă, culte și mijloace de informare în masă, unde să fie invitat și reprezentantul Patriarhiei, să fie invitat și un reprezentant al arhitecților, și de la Comisia Monumentelor Istorice,

(Din sală): Și municipale...

(Din sală, din partea Alianței PNL-PD): de la Primărie...

Domnul Ion Solcanu:

...de la Primărie, de regulă, sau de la PNL, invităm, uneori, portarul, că răspunde portarul uneori în lucrurile...

(Din sală): Sunt de bună credință...

Domnul Ion Solcanu:

Da, sunt de bună credință. Deci, Comisia pentru cultură, artă, culte și mijloace de informare în masă rămâne să decidă pe cine invită și Grupul parlamentar PSD, care dorește să treacă acest proiect de lege, este de acord să discutăm în cadrul Comisiei pentru cultură, artă, culte și mijloace de informare în masă în prezența personalităților despre care

am făcut vorbire și să avem acordul tuturor grupurilor pentru acest proiect de lege.

Domnul Emil Răzvan Theodorescu:

Domnule președinte, îmi dați voie și mie?

Domnul Marin Dinu:

Numai un moment. Domnul senator Adrian Păunescu.

Domnul Adrian Păunescu:

Domnilor colegi, una din două: ori domnul Mihai Ungheanu are dreptate și e vorba... (*Comentarii în partea PRM*) Vă rog eu, lăsați-mă să vorbesc. V-ați făcut obiceiul ăsta de a interveni peste tot ce spun eu. Lăsați-mă, în pace. Nu aveți cuvântul.

Domnul Pop Dumitru Pop (din sală):

Dar nu dumneavoastră ne dați cuvântul.

Domnul Adrian Păunescu:

Domnule, asta e o nerușinare fără margini. Deci nu are cuvântul, eu vorbesc și sare ca Nae din baie. (*Râsete în sală*) Vă rog mult să mă lăsați să vorbesc.

Așadar, oricum...

Domnul Marin Dinu:

Vă rog să respectați dreptul la cuvânt.

Domnul Adrian Păunescu:

Așadar, oricum, senatorul Ungheanu are dreptate. Și atunci, nu e nevoie să mai vină la Comisia pentru cultură, artă, culte și mijloace de informare în masă acel text pentru un aviz asupra unui fapt pe care noi nu-l avem în prerogative, și anume cedarea unui teren. Or, dacă începe

discuția despre amplasare și despre celelalte, și despre cum arată, atunci vă spun ceva: în 10 – 12 ani se termină discuția și între timp mai degrabă se dărâmă niște catedrale decât să facem o catedrală. Eu cred că trebuie simplificate raporturile. Trebuie să ne strângem în jurul ideii că e nevoie de această Catedrală a Neamului și să dăm ceea ce este prerogativa noastră să dăm, avizul pe care l-a propus Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări și să nu complicăm lucrurile cu Comisia de cultură și așa mai departe. Eu nu am nimic împotriva să vină dar discuția de abia începe de la acel moment când se va reveni la Comisia pentru cultură, artă, culte și mijloace de informare în masă, unde a și fost acest text.

Domnul Marin Dinu:

Vă mulțumesc. Are cuvântul domnul senator Mircea Ionescu Quintus.

Domnul Sergiu Florin Nicolaescu (din sală):

Am o întrebare. Terenul care se acordă Mitropoliei este terenul pe care se află și Monumentul? *Comentarii în sală*)

Domnul Mircea Ionescu-Quintus:

Îmi pare rău dar eu nu pot să răspund la această întrebare. *Discuții, comentarii în sală*)

Domnul Marin Dinu:

V-aș ruga să-l ascultăm pe domnul senator Mircea Ionescu-Quintus. Aveți cuvântul, domnule senator.

Domnul Mircea Ionescu-Quintus:

Stimate și stimați colegi,

Domnule ministru,

Este vorba de un proiect prea important ca să fim în situația ca o parte din grupurile parlamentare să nu se alăture pentru votarea și adoptarea lui. Eu cred, și trebuie să recunoaștem când greșim, că Biroul nostru permanent a greșit când nu a dispus ca cele două Comisii – juridică și de cultură – să facă un raport comun. Problema nu e juridică, așa cum spunea distinsul nostru coleg, domnul senator Iorgovan, din punct de vedere juridic nu e nimic de discutat. Problema este de culte și de cultură. Și, dacă observați, adoptând acest proiect, este cu destinație exclusivă această suprafață pentru construire. Nu că proprietarul face ce dorește, un cimitir sau mai știu eu ce se poate face acolo. Este destinat construirii. Pe noi ne interesează, ca oameni ai acestui neam și a cărui mântuire o dorim, să așezăm această catedrală acolo unde este posibil să își aibă toată măreția și să adune toate sufletele creștine acolo. Or, fără un aviz al arhitecturii, înțeleg că arhitectura este departe de a ... a venit cineva, un arhitect... Mă rog și în arhitectură, ca și în alte profesii, sunt păreri diferite. Aici trebuie ca organismul de conducere al Arhitecturii, Primăria și, mai ales, Biserica. Eu cunosc foarte bine cu câtă stăruință Prea Fericitul Patriarh dorește ridicarea acestui monument. Nu vrem să-l întârziem, dar vrem să îi asigurăm o desfășurare normală și creștinească. Mulțumesc.

Domnul Marin Dinu:

Mulțumesc, domnule senator. (*Discuții în sală, solicitări la cuvânt*)
Sunt nevoit să vă anunț că intrăm deja în perioada în care se face transmisia directă la radio.

Domnul Emil Răzvan Theodorescu:

Sunt dator să dau câteva explicații.

Domnul Marin Dinu:

Un moment, domnule ministru. Așteptați, vă rog.

(Discuții între inițiator și sală , comentarii)

Domnul Emil Răzvan Theodorescu:

Trebuie să vă dau... Iertați-mă, domnule președinte, sunt câteva deslușiri în spiritul a ceea ce s-a discutat aici.

(Din sală): Nuuu, le știm...

Domnul Emil Răzvan Theodorescu:

Nu. Nu aveți de unde să le știți.

Domnul Marin Dinu:

Are cuvântul domnul ministru Răzvan Theoeodrescu.

Domnul Emil Răzvan Theodorescu:

Domnul senator Quintus știa ceva, ca un vechi liberal. De ce o lege? Pentru că printr-o Lege a Catedralei s-a început la 1884 de către Guvernul Brătianu, care a și dat o sumă. ne-am gândit...

(Din sală): Ce are asta...

Domnul Emil Răzvan Theodorescu:

Ce are? Are istorie, domnule coleg. Domnul senator Roman a evocat foarte bine un lucru: de pe toate înălțimile Bucureștiului, singura proprietate istorică a Bisericii este exact cea care v-a descris-o domnul Roman. deci, temeiul istoric, Guvernul liberal la 1884 dă Legea Catedralei. Credeți că am vrut, domnule coleg Ungheanu, să fim vicleni?

Nu, dimpotrivă. Am spus foarte clar punctul 1 și punctul 2 ce se întâmplă.

Acum, s-au evocat arhitecții. Tot domnul Ungheanu a vorbit de întâlnirea de la 4 iunie de la Operă. Vă amintiți că acolo cancelarul Universității de arhitectură, profesor arhitect Sorin Vasilescu, a făcut o pledoarie pentru acest lucru. dar eu am aici o hârtie pe care o s-o dau domnului președinte de ședință, semnată de președintele Filialei teritoriale București a Ordinului Arhitecților, domnul Viorel Hurduc, care spune într-o scrisoare :„Cu prilejul celor 100 de ani de la inaugurarea Parcului Carol în 2006 își propune studiul (care, până atunci, evident, din momentul în care dumneavoastră vă veți da votul, începe) pentru evaluarea posibilei amplasări a Catedralei Neamului și a modului de integrare a acesteia în context. Ordinul Arhitecților, filiala București s-a declarat de acord pentru a lucra la acest proiect. Din acest punct de vedere dumneavoastră, evident, propuneți, și mi s-a părut că ceea ce a făcut colegul Solcanu are un temei, să mai meargă o dată. Însă, îmi permit colegial să vă atrag atenția că lungim această chestie, cum spunea Adrian Păunescu, începe să fie o nevoie. Nu se dorește, asta e... Aveți aici Ordinul Arhitecților, cu semnătura președintelui (*Înmânează documentul domnului președinte de ședință*): Arhitecții din București, aceștia lucrează. Vreți să vă spun mai mult și cu asta închei? Restul pozițiilor, din păcate, au fost politizate. Eu știu că dumneavoastră asta nu vreți să faceți. Eu știu că dumneavoastră sunteți solidari în ideea acestei catedrale. Pare că o politizăm, o amânăm, și o amânăm la un moment dat, în contextul actual, poate câteva luni. Sigur, propunerea

domnului... Din partea Guvernului ader la această propunere a domnului Solcanu cu condiția să se facă foarte iute. Arhitecții care au fost invitați au fost de acord. Biserica, evident e de acord, Guvernul vă spune că este de acord, bănuiesc că mare parte dintre dumneavoastră sunteți de acord, însă mai stăm să ne gândim puțin. Este un obicei al nostru care nu ne duce întotdeauna la marile succese. Asta e. Dumneavoastră veți decide. Merg, în numele Guvernului, spre poziția domnului Solcanu, cu condiția de a nu se mai face afirmații, iertați-mă, care nu au temei. Mulțumesc.

Domnul Marin Dinu:

Vă mulțumesc, domnule ministru.

Doamnelor și domnilor senatori, trebuie să constat faptul că s-au conturat o serie de puncte de vedere și ar trebui să ne decidem pe care mergem. Întrucât, însă, în sală mai sunt solicitări pentru intervenții ...

(Din sală): Nuuu....

Domnul Marin Dinu:

... aș propune să ne oprim aici pentru...

Domnul Gheorghe Acatrinei:

Domnule președinte, eu vă rog foarte frumos să respectăm programul. Pentru că noi suntem criticați în teritoriu că orele pe care le avem alocate transmisiei din Senat nu se respectă exact ora comunicată. Suntem criticați. Oamenii umblă pe aparate, crezând că li s-a stricat aparatul de radio. Vă rog să fie respectat programul.

Domnul Marin Dinu:

Am înțeles, domnule senator. despre asta era vorba. Întrucât noi am depășit programul de lucru pentru legislativ, totuși consider că putem, în această fază a dezbaterilor să ne decidem asupra uneia din cele trei soluții care au fost date în mod succesiv de reprezentanții grupurilor parlamentare și vă amintesc: Grupul parlamentar PRM și Grupul parlamentar PD au propus returnarea textului la comisie, Grupul parlamentar PSD a propus să se obțină și aviz din partea Comisiei pentru cultură, artă, culte și mijloace de informare în masă iar Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal a propus să se facă un raport suplimentar comun de către comisia care a fost sesizată în fond anterior, și Comisia pentru cultură, artă, culte și mijloace de informare în masă. Sunt nevoit, deci, să vă prezint aceste trei propuneri și v-aș ruga să ne pronunțăm prin vot asupra acestora, întrucât deja am depășit cu mult programul aprobat. (*Vociferări în sală*)

Vă propun să votăm propunerea făcută de domnul senator Mircea Ionescu-Quintus ca textul proiectului de lege să revină pentru un raport suplimentar comun al Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări și Comisiei pentru cultură, artă, culte și mijloace de informare în masă.

Vă rog să votați.

Domnul Marin Dinu :

Cu 104 voturi pentru, nici un vot împotrivă și o abținere, proiectul de lege a revenit, pentru raport suplimentar, la Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări și Comisia pentru cultură, artă și mijloace de informare în masă.

Vă mulțumesc. Întrerupem aici dezbaterile în plen. *(Discuții în sală.)*

*

Vă rugăm, dacă nu sunteți interesați de această parte a ședinței, să ocupați alte spații.

Domnul Ioan Aurel Rus :

Domnule președinte, am constatat la intrarea în sală, că nu era afișat cui se dau răspunsuri la întrebări și interpelări, astăzi.

Domnul Marin Dinu :

Astăzi, sunt prevăzute răspunsuri pentru domnului senator Dumitru Codreanu din partea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, domnului senator Vasile Ofileanu din partea Ministerului Educației și Cercetării și domnului senator Ioan Aurel Rus din partea Ministerului Educației și Cercetării.

Trecem la primul punct al acestei părți a ședinței noastre, întrebări.

Domnul senator Dumitru Codreanu aveți cuvântul pentru a adresa întrebările pe care vi le-ați propus.

Domnul Dumitru Codreanu :

Vă mulțumesc, domnule președinte.